

Siniša Brajčić
vijećnik Gradskog vijeća grada Visa
Petra Svačića 5
21480 VIS
Vis, 28. 02. 2019. godine

GRAD VIS

V I S

Predmet: Objava izvještaja na web stranicama

Poštovani,

Prema odredbama čl. 39. Zakona o financiranju političkih aktivnosti i izborne promidžbe (NN broj-pročšćen tekst 2/14) molim vas da na vašim web stranicama objavite moje priložene izvještaje.

Prilozi:

Program rada za mandatno razdoblje,
Godišnji program rada (za predhodno izvještajno razdoblje) i
Izjavu da nemam prihoda i donacija za vrijeme trajanja mandata

Vijećnik

Siniša Brajčić

PROGRAM RADA
za mandatno razdoblje 2017. – 2021. godine
Siniša Brajčić, vijećnik Gradskog vijeća grada Visa
(izabranog s liste grupe birača)

Na viškom arhipelagu od stotinjak kvadratnih kilometara, sedamdesetih i osamdesetih godina prošlog stoljeća intezivno se je razvijalo nerazvijenost. A onda se je nastavilo s intezivnim razvojem propadanja. Naime, ciklonalna aktivnost ovog našeg *Ne-vremena*, žešća od ijedne dnevnske, pomela je gotovo do temelja nositelje tradicionalnog otočnog gospodarstva u: vinogradarstvu i vinarstvu, ribarstvu i turizmu, i prepolovila broj radnih mjesta. Kada se na to *nažunto* demografsko stanje na mojim škojima, gdje tri puta više ljudi umre nego što ih se rodi, a u *gvardiju* je ostalo manje od 2800 članova posade, postalo mi je jasno, do bola, *da bi tukalo cagod ucinit ili se ol ovi pomoritodi probudit i kako covik zaspat.*

Ovaj škoj je kroz svoje povijesno *trantaguzonji* gospodarski živio i propadao, gubio i dobivao stanovnike, uostalom, poznate su na njemu i tri kolonizacije, ali je sve do naših dana sačuvao svoj identitet kroz: urbanitet, arhitekturu, pejisaž, bogatstvo polja i mora, kulturnu, povijesnu i prirodnu baštinu. A onda se je od sedamdesetih godina prošlog stoljeća zbog političkog voluntarizma i nefunkcionalne države razmahala bespravna izgradnja, posebno na jugoistoku škoja, gdje je bez građevinske dozvole izgrađeno nekoliko stotina kuća, i to za, pretežno, privremene i povremene stanovnike. To nije bilo dovoljno već se nastavilo s voluntarizmom prostornog planiranja, bez utvrđivanja namjene prostora i nosivog kapaciteta kroz Program održivog razvoja, od kojeg se namjerno odustalo da bi se moglo bezpametno i neodgovorno upropaštavati prostor kao najvrijedniji preostali resurs koji ovaj otok još ima. Jer ako škoju *iskonsumomo* prirodnu bit, onda smo ga *uškopili* za vijeke vjekova. Iz spomenutog Programa održivog razvoja bilo je utvrđeno da je održivi nosivi kapacitet viškog arhipelaga oko 15000 ljudi (domicilni stanovnici, njihova rodbina, vikendaši, turisti, nautičari, izletnici...) A zadnjih godina u vršnim sezonskim opterećenjama samo nautičara i izletnika na brodovima ima preko 5000, pa nije teško zaključiti da je već sada onaj održiv broj ukrvanih na otoku značajno premašen. Osim toga, danas je usprkos prostornim planovima ili baš radi njih cijeli viški arhipelag *de facto* postao građevinsko područje!?

Upravljači na Visu ostali su bez *force* i *kuraja* za se *movit*. Zarobljeni kolonijalnim mentalitetom *ufajući* se da će nas netko tamo iz *teraferme iškapulat*, a ti kontinentalci nisu kadri više ni sebi pomoći. Umjesto da baštinimo iskustva *riborski družini*, koja je po svemu bila različita, ali je djelovala zajedno u funkciji cilja - ulova ribe za prehraniti obitelj, cijelo se vrijeme imitira loše orginale, koji svojim (ne)činjenjem dokidaju poslanje politike u civilizacijskom smislu te riječi. Upravo je tragi-komično da su ovdje tkz. politički akteri svi sa svima bili i pozicija i opozicija i da su kao takvi surađivali, ali rijetko su zajedno *riboli* za svoj opstanak na škoju. *Inšoma*, dojučerašnji koalicijski partneri postaju ljuti neprijatelji da ti se *mete*. Za spomenuti je dva uspješna primjera zajedništva u funkciji ostvarivanja cilja. Prvi je otvaranje škoja za strance 1988. A drugi je zajedničko djelovanje 1990. – 1992. (do odlaska ex JNA s otoka). Ako se ovi procesi dezintegracije nastave, a sve govori tome u prilog, onda

će nos *zapasad mriža* u kojoj ćemo *incetat kako tuji* na svojem škoju. Pri tome budimo sigurni da će *domoći šijovci* bit gori od *tujih kaparjuri*.

Nemam iluzija da ja kao nezavisni vijećnik grupe birača mogu nešto ozbiljnije promjeniti bez da paradigma *riborski družini* profunkcionira u praksi. Pa ipak *bacelat tuko*, a život *kakomudrogo* ne i gotovo! Zato sam sa svima spreman surađivati za dobro ovog škoja, posebno prema njegovom prostoru kao najvrijednijem resursu. Ako se prema škoju budemo odnosili kao dobri i odgovorni gospodari onda će to i njegovim žiteljima, bilo nama ili onima koji će tek doći, omogućiti život po *miri covika*.

Kao vijećnik Gradskog vijeća Grada Visa zalagati ću se:

- ZA pripremu rasprava i prijedloga po točkama dnevnog reda na sjednicama Gradskog vijeća.
- ZA kordinaciju s biračima u postavljanju vijećničkih pitanja o aktualnim problemima.
- ZA informiranje, razgovore i dogovore s biračima o stanju i problemima u gradu i na škoju.
- ZA donošenje rezolucije ili sličnog dokumenta o održivom razvoju škoja, koja bi se na osnovu široke javne rasprave donijela na gradskim vijećima Visa i Komiže, za odgovorno i po *miri covika* postupanje u razvoju.
- ZA osnivanje mjesnih odbora.
- ZA osnivanje međustranačkog vijeća, kao tijela gdje će se razgovarati i dogovarati rješavanje problema od općeg interesa.
- ZA osnivanje kluba vijećnika.
- ZA razgovore i dogovore vijećnika i gradonačelnika u svrhu zajedničkog djelovanja na dobrobiti škoja.
- ZA cjeloviti završetak Projekta viške obilaznice poviše Kuta do Češke vile.
- ZA završetak Projekta nove rive na Kutu, u smislu njene komunalne opremljenosti.
- ZA nastavak fazne realizacije rive na Kutu po projektu 'Obala' Split.
- ZA realizaciju projekta 'Češke vile' kao javnog interesa.
- ZA završetak ceste Postrožji - Milna.
- ZA projekt 'točkastog' kanalizacijskog sustava za područje jugoistoka škoja.
- ZA realizaciju sportske lučice u Rukovcu.
- ZA stavljanje u odgovarajuću funkciju zgrada bivših škola i društvenih domova.
- ZA uređenje okoliša svetišta u Poselju.
- ZA realizaciju projekata uređenja obalnog i priobalnog ruba: od SRC 'Issa' do Fratarskog mosta, od Kanariji do Macela i od Stonce do rt. Kompa.
- ZA promjenu modela izgradnje javnih objekata po principu: rekonstruiraj i obnovi postojeći objekt i u to uložij značajna javna sredstva, a onda ga srušij i na istom mjestu izgradi novi objekt za istu namjenu. Tako se ne bi ponašali ni *pijani milijarderi*, a po tom modelu su napravljeni novi Dom zdravlja i Dječji vrtić, a planira se nastaviti sa Sportskom dvoranom.
- ZA rješavanje problematike 'Vinogradara', u smislu (pre)namjene prostora. Razmotriti mogućnosti izrade studije isplativosti medicinskog uzgoja marihuane kao pilot projekta na dijelu zapuštenog zemljišta 'Vinogradara'.
- ZA izradu studije prikupljanja oborinskih voda na vodo zahvatu Velog polja. Možda bi se

time rješile oborinske poplave u Visu, a prikupljenu vodu upotrijebilo za navodnjavanje poljoprivrednih kultura na istom polju.

- ZA osnivanje Geoparka viškog otočja, koji bi nam omogućio da se odgovornije i svrsishodnije brinemo o svojoj baštini i efikasnije koristimo resurse škoja. U tom slučaju moglo bi se: naplaćivati ulaznice za ulazak brodova u akvatorij škoja, a njih je dnevno u sezoni više od 800, i regulirati status akvatorija otoka kao ribolovnog područja samo za domicilne ribare.
- ZA formiranje Centra za kulturu otoka Visa, koji bi brinuo o kulturnoj, povjesnoj i prirodnoj baštini otoka Visa. Osnivač bi bila županija kako je to napravljeno na Hvaru i Braču.
- ZA iznalaženje modela organizacije projektnih timova koji bi radili na konkretnim gradskim projektima za čiju realizaciju bi se u većini koristila bespovratna sredstva iz fondova EU.
- ZA izradu Projekta stare Isse kao hrvatskog strateškog kulturno povijesnog projekta, čija realizacija bi se, prije svega, financirala sredstvima iz fondova EU.
- ZA pokretanja projekta predlaganja viški govora za UNESCO-v registar nematerijalne kulturne baštine.
- ZA program obnove muzejsko-scenskog prostora 'Batarije', uz formiranje Muzeja otoka Visa.
- ZA osnivanje Muzeja ribarstva škoja u prostoru stare fabrike u Rukovcu.
- ZA valorizaciju uloge škoja u NOB-u, kao mjesta koji je jedno vrijeme bio jedini slobodni teritorij u Evropi i na kojem Hitler nije bio osvajač. Ali i mjesto odakle se, jedno vrijeme, rukovodilo i zapovjedalo operacijama oslobođenja zemlje.
- ZA obilježavanje spomenika: 'Bezglavom viškom antifašizmu'.
- ZA odgovorno ponašanje prema vojnim potkopima, u kojima je već dugo turistička zarada privatna, a ruglo javno.
- ZA plansko i ljepše hortikulturno uređenje.
- ZA miru u korištenju javnih površina za ugostiteljsko-turističku djelatnost, jer je sramotno u što smo pretvorili javni prostor kroz tkz. montažne objekte, koji se de facto stalno u prostoru.
- ZA financiranje i pomoć u realizaciji programa udruga i pojedinaca od značaja za škoj i njegove stanovnike.

Koliko ću izdurat u ovemu folšimu tejotru – ne znon... Ali oni stori proverbij govori kako se sve iškivoje prid vrimenom, somo vrime ostaje vicno. Ma, pena će non ti meštar vazest miru koju meritomo.

Vijećnik
Siniša Brajčić

FINANCIJSKI PLAN
Siniša Brajčić, vijećnik Gradskog vijeća grada Visa
(izabranog s liste grupe birača)

IZJAVA

Kojom ja, Siniša Brajčić, pod krivičnom i materijalnom odgovornošću, izjavljujem da za vrijeme trajanja mog vijećničkog mandata u Gradskom vijeću grada Visa neću dobivati nikakve prihode, niti donacije za za tu djelatnost.

Prema tome, smatram da mi nije potrebno izrađivati financijske planove, niti financijske izvještaje, ako svoje aktivnosti, kao vijećnika, financiram vlastitim sredstvima!?

Vijećnik
Siniša Brajčić

PROGRAM RADA U 2018.

Siniša Brajčić, vijećnik Gradskog vijeća Grada Visa
(izabranog s liste grupe birača)

U dvadeset i šest godina od 37 vojnih objekata na otoku svega su se 2 dovela u funkciju i još nekoliko djelomično. Preostali objekti su, zbog njihove devastacije, ruglo i sramota kako za lokalnu vlast, ali, prije svega, za njihova vlasnika - RH. Sve dosadašnje vlasti u RH, osim aktualne, su političkim stavovima i odlukama bile na stanovištu da se, zbog statusa Visa u bivšem sustavu, svi neperspektivni vojni objekti koji nisu od interesa za hrvatsku vojsku, predaju u vlasništvo gradovima Visu i Komiži. Usprkos toga, razvojno najvrijedniji vojni objekt tkz. 'Češku vilu' Vlada je oduzela Visu i prodala. Umjesto da Grad Vis svake godine od koncesije za taj prostor, moguće, upriliči 10% svog izvornog proračuna, prostor i objekt 'Češke vile' se prodao za sramotnih 32,2 milijuna kuna, ili 80-tak eura po metru kvadratnom, dok je statička vrijednost zemljišta na tom prostoru preko 250 eura po metru kvadratnom. Eto tako se rasprodaje Vis i trži Hrvatska. Pri čemu nije nevažno da je gradonačelnik Grada Visa nagovarao vlasnika tvrtke koja je kupila 'Češku vilu' da se javi na Natječaj..., a da je istovremeno jedina dugogodišnja zaposlenica te tvrtke gradonačelnikova supruga.

Mišljenje smo da se tu radi o sukobu interesa, zbog kojeg bi, uz ostala pogodovanja kupcu, trebalo poništiti Natječaj o prodaji 'Češke vile'. Zatim, ako je potrebno, pokrenuti proceduru izmjene (pozitivnom diskriminacijom) Zakona o upravljanju državnom imovinom, kako bi se prostor 'Češke vile' darovnicom prenio u vlasništvo Grada Visa, koji bi onda taj prostor stavio u svoju razvojnu funkciju putem međunarodnog natječaja za korištenje istog, uz poštivanje prostorno planske dokumentacije Grada Visa. To je bio prijedlog zaključaka za Gradsko vijeće, od strane 5 vijećnika i vijećnika Gradskog vijeća, koji nije prošao u vijeću!

Gradsko vijeće Grada Visa donijelo je Program raspolaganja državnim zemljištem (preko 400 ha), koji je, zbog opasnosti probijanja rokova za njegovo donošenje, donosen bez predhodnog stručnog mišljenja Povjerenstva za poljoprivredu. Pa se na prijedlog gradonačelnika na Gradskom vijeću, u pripadajućoj Odluci... ugrađuju odredbe da se u dugogodišnji zakup može dati do 50 ha državnog zemljišta i da se ¼ zemljišta može prodati (tih 100-tinjak ha, reda veličina, je površina Velog polja). Time je otvorena mogućnost da svega šest 'moćnika' mogu uzeti u zakup cjelokupno državno zemljište predviđeno za zakup. A s obzirom da je kod velike većine državnog zemljišta neisplativo ozbiljno ulagati u poljoprivrednu proizvodnju, zbog nepovoljnog položaja, ali je izuzetno potentno da se takvo zemljište koje ide na prodaju (više od 100 ha), najvjerojatnije trži za 30-tak i više mešetara, kako bi se na njemu mogli graditi objekti od 400 metara kvadratnih, a kako je to Prostornim planom omogućeno da se na 3 ha poljoprivrednog zemljišta može izgraditi: 200 metara gospodarskog dijela i 200 metara stanbenog dijela. Naravno da će cijena kvadratnog metra tog zemljišta biti svega nekoliko, nevažno je čega!!! Pa ćemo na otoku Visu, najvjerojatnije, dobiti još nekoliko desetaka 'bunker zamkova' ili sličnih paštroćih koji nemaju veze s urbanističkom pameću, premda se za neke od njih dobijaju prestižne arhitektonske nagrade!

Moj prijedlog je bio da se ostane na veličini do 3 ha državnog zemljišta koje bi se davalo u dugogodišnji zakup, kako je to, uostalom, i u materijalima za raspravu na vijeću bilo i predloženo, a da se prodaja zemljišta dozvoli samo za okrupnjivanje postojećih vlasničkih parcela zemljišta. Nažalost to na Gradskom vijeću nije prošlo!

Moje zalaganje za promjenu modela izgradnje javnih objekata po principu: najprije rekonstriraj i obnovi postojeći objekt i u to uložiti značajna javna sredstva, a onda ga, nakon nekoliko godina, sruši i na istom mjestu izgradi novi za istu namjenu, kako je to napravljeno s Domom zdravlja i Dječjim vrtićem, ne samo da nisam promijenio model, nego sam još i optužen da sam malicioz (licemjer, podlac), jer se protivim suvremenosti i boljem standardu, u ovom slučaju, naše djece. Dakle, još me se optužuje za ono što nitko, ama baš nitko razuman, ne bi primjenio kod sebe na svojoj investiciji i s vlastitim novcem. Međutim, idemo dalje, pa će se po istom modelu napraviti i nova školska sportska dvorana, vjerovatno na ponos investitora!!!

To su samo tri ključna momenta, u mojoj aktivnosti kao gradskog vijećnika tijekom 2018., koji potvrđuju da za vrijeme trajanja mog dosadašnjeg mandata nijedna moja inicijativa ili prijedlog koji su bili upućeni prema gradonačelniku ili vijeću Grada Visa nisu prihvaćeni, osim onog da gradonačelnik prvog ponedjeljka u mjesecu održava razgovore s vijećnicima Gradskog vijeća, što nažalost, ni približno u punom obimu nije konzumirano. A razgovarati je potrebno i razgovarati, kako bi se možda dogovarali, moramo.

Ovom prigodom osjećam potrebu izreći i ovo:

Priznajen, nimon forci i ne mogu se oduprit ovoj vražjoj mriži koja nos zapasije i u koju ćemo incetat kako tuji na svojemu škoju.

Vodi uprovjodu blide kopije malamentnih orginolih, koji su, kako *šijovci*, gori ol tujih kaparjurih kojima se perfin navišćoje da nos perikulozo lovidu na baketinu: bandira je vaša, a zarada naša.

Zaludu je plakot nevoju i žalost i iskat provislo kal se je razormolo družinu, zapustilo gajetu i mrižu, razbilo lopižu. A more ovo izbaštardonih tikvih primeće i izmeće po kulfu i tarafermi di se na veliko palamudi o svitloj budućnosti. A meni se pari da se šijoje nose guzicon za finit u aremengo.

Dobru riborsku družinu tuko pomnjivo, is puno truda i muki, grodit bokun po bokun, jerbo se pena onda može lovit. Altroke ešperimentat za dobro ujut. Ali bojin se da smo za tu manovru odovna okasnili, jerbo za to manko razuma, obraza i kuraja. Ovo forci, ca je još ostalo, se ulože i troši somo za svoje guzice pok je to onda sila blizu svakoj šporkariji. Defate, ovo isplašini pameti, ca je još ostalo na škoju i okolo njega, barž bi moglo ucinit koji merokul pok se ormot za život po miri covika. Ali, za reć pravo, jo u takova cuda ne virujen.

Oni stori proverbij govori kako se sve iškivoje prid vrimenon, somo vrime ostaje vicno i pena će non ti meštar vazest miru koju meritomo u ovoj mizeriji juskosti. Ne znon kako vos, ali mene je odovna srom za tu meštrovu omiru. Ono ca mi na zolnju ostaje je ufonji da ću barž uspit sincjero sve nos opisat kako iženple i to je sve...

Ovo je napisono za svih, ali ne za svakoga. Zato fola judima koji me još krejono stimaju u ovemu dežgracijonimu *Ne-vrimenu*, u kojemu se jezovito unormalije nenormalnost, da jo ne znon kako to covik može vej podnit? Biće da smo ostali bez soli, a na srid kulfa smo?!

Vijećnik

Siniša Brajčić